

Jako nositel nezvykle znějícího příjmení pojal jsem před půl druhým rokem touhu objasniti si původ jména a naléztí jmenovce. Mohl jsem se opíratí o několik málo zmínek, jež se mi na počátku mé badatelské éry vybavily z paměti. Uvádím je, aby bylo jasné, z jak sporých indicií bylo mi vycházeti a jak jsem měl ztíženu práci při naprosté neznalosti zásad rodopisných.

Můj otec, František Cedrych, pochází rodem z Mělnická — z Býkve. Má pouze jednu sestru, která je provdána. Více sourozenců nebylo. Jeho otec — můj děd — jmenoval se Antonín a zemřel, když mému otci bylo 8 let. Z toho plyne, že zprávy opírající se o rodovou tradici nebylo možno získati z přímých pramenů. Jediné, co mi můj otec mohl sdělití, bylo, že prý se jeho děd přistěhoval z H. Počápel u Roudnice. S určitým vědomím hrdosti mi tvrdil, že prý jsme jediní svého jména. To byl velmi lákavý popud k bádání rodopisnému a měl jsem za to, že práce moje bude ukončena jednoduchým rodokmenem.

Stačilo však více namáhati paměť, abych z ní vymámil další opěrné body, z nichž by bylo možno vyjítí. Musil jsem se vrátiti asi o 20 let zpět, abych se upamatoval, že můj prastrýc farář Josef Zbejval mi v letech asi 1910 vyprávěl, že za svého lázeňského pobytu v Jinčích u Příbramě sešel se tamže s pí. Zedrichovou z Nymburka. Existence tohoto váženého a starobylého rodu v Nymburce stala se mi známou až v posledních létech. Mýlil mě ovšem způsob psaní (použití »z« a měkkého »i«), leč i tato diference dá se dobře vysvětliti, jak povím později.

Druhou zmínku o existenci jednoho Cedrycha jsem našel v jakémsi adresáři před mnoha lety v čekárně jednoho zubního lékaře. Byl tehdy učitelem na Žižkově. A třetí připomenutí o rodě Cedrychů událo se mi v Plzni v r. 1919, kdy u pluku Stráže Svobody jsem se sešel s Frant. Cedrychem od Kralup. To vše mě málo zajímalo v dětství nebo později za studentských let, velmi však mi posloužilo na počátku mého rodopisného badání v době přítomné.

Poznamenal jsem již dříve, že moje prvotní rodopisné záznamy děly se bez jakékoli průpravy a čím dále tím více jejich kusost vyniká a je nutno je doplňovati novými »expedicemi* za rodokmenem. Leč touha po úplnosti rodokmenu je tak silná, že nelituji ani času ani nákladu, a pokud mi čas dovolí, pátrám stále.

Tak první a druhá cesta na faru do Vrbna nad Vit. obohacuje mě znamenitě a »kořist« tamže získaná záleží v neméně než stovce rodopisných údajů sahajících až do konce 18. století. Stručný záznam v tamní matrice u jednoho z nejstarších mých předků nutí mě k dvěma výpravám na faru vechlínskou, kde můj rodopisný hlad byl ukojen jak se patří. Materiál odtamtud přivezený a doplněný malými dodatky z fary cítovské, nebuželské a mělnické dává mi již tušiti značný rozsah rodu Cedrychů. Dotazy v místech sousedících s uvedenými farami stále a stále byt' po troškách doplňují mi data již získaná. Překvapující bylo pro mne, když v krkonošské faře ve Zlaté Olešnici — tedy v konci zcela odlehleém od střediska mých Cedrychů, nacházím záznamy o celém rodu tamže usedlém. Souvislost s hlavní větví mi dosud není jasná.

Mezitím navazují styky se zmíněným již učitelem Cedrychem (nyní ředitelem škol ve výslužbě), který již dávno přede mnou se obíral rodopisem Cedrychu a který pocházejí z kraje kralupského mi velmi ochotně poslal své záznamy a schémata o svých předcích. Leč dosud ani tu nemám spojitosti se svými podřípskými Cedrychy, ač je velmi pravděpodobnou. Týž však má ve svých záznamech i kusy rodokmenu zmíněných již Z e d r i c h ů nymburských, přišedších do Nymburka z Lanškrounu. Na sklonku letošního léta jsem se tudíž obrátil na matriky nymburské a odtud vypsál (dosud neúplně) řadu jmen a dat, jež čekají na své zpracování. Ačkoli ani tu nemám spojitosti, přece v ni doufám. Zedrichové nymburští mi dávají však nový popud pátrati po etymologii jména, tím spíše pak mne k tomu nutí vzpomínka na hrdinu knížky, kterou jsme snad každý četli; na "Malého lorda«, v němž se setkáváme s jménem C e d r i k. A že prý Cedrychové přišli z Anglie, o tom mi psal jmenovaný již p. ředitel škol Cedrych z Prahy.

Shrnu-li tedy své zprávy o rodě Cedrychů, mám zjištěno v celku několik poznatků zcela určitých:

1. že příjmení Cedrych není ojedinělé a že žijících jmenovců pod Řípem je hezká řádka;
2. že rodů Cedrych je nakolik, snad kdysi dávno spřízněných.
3. že je možno i rod Zedrichů i Cedrychů považovati za totožný (v matrikách bývá Z užíváno promíšeně s C a rovněž tak ypsilon a měkké i bývá zaměňováno).

Mým dalším úkolem velmi ovšem rozsáhlým je:

1. vypracovati úplné rozvětvení dosud mně známých rodu;
2. najítí mezi nimi souvislost pokud možno v matrikách event. v jiných archivních dokumentech;
3. objasniti původ rodu a etymologii příjmení;
4. podaří-li se mi vše uvedené, sloučiti jmenovce po vzoru známých Pejšů;
5. provésti jejich výzkum po stránce eugenické.

Předsevzal jsem si mnoho, jsem si toho plně vědom; ale neschází mi chuť do práce. Tato přímo vášnivá touha poznati svůj rodokmen mě také přiměla k napsání těchto předběžných řádek, jež sledují i nezakrývaný můj úmysl upozorniti laskavé čtenáře na naše jméno. Najde-li kdo z Vás nějaký záznam v matrikách, či dozví-li se kdo o nějakém jmenovci, buďtež velmi laskav a sdělte mi to lístkem. Budu každému vděčen tak, jako dovede být rodopisný badatel byt' za sebeskrovnější zprávičku. Vždyť znáte každý tu radost! —

Na konec této rodopisné skizzy mám za povinnost poděkovati všem pp. farářům z fary vrbenské, bechlínské, citovské, mělnické, nebuželské, olešnické a nymburské za ochotu a laskavost, s kterou vyšli vsříc mému pátrání v matrikách jimi spravovaných.